

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 22 stycznia 2024 r.

Poz. 624

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.55.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 18 stycznia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXII/770/23 Rady Miejskiej Orzesze z dnia 14 grudnia 2023 r. zmieniająca uchwałę w sprawie: zmiany nazw ulic istniejących oraz ustalenia nazw dla ulic istniejących a dotychczas nie nazwanych w części dotyczącej: § 1 pkt 2, 3, 4 oraz 5 uchwały, jako sprzecznej z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 z późn. zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 14 grudnia 2023 r. Rada Miejska Orzesze podjęła uchwałę Nr LXII/770/23 zmieniająca uchwałę w sprawie: zmiany nazw ulic istniejących oraz ustalenia nazw dla ulic istniejących a dotychczas nie nazwanych.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 19 grudnia 2023 r.

Materialno-prawną podstawę do nadania przez Radę Miejską nazwy ulicy stanowi art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym. W myśl tego przepisu do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 645), a także wznoszenia pomników. Uchwała o nazwy ulicy podejmowana na podstawie ww. przepisu stanowi akt prawa miejscowego. Będąc źródłem powszechnie obowiązującego prawa musi zawierać czytelne i precyzyjne wskazanie odcinka drogi, któremu zostanie nadana nazwa, tak by nie budziło ono żadnych wątpliwości.

W § 1 ust. 2 przedmiotowej uchwały Rada Miejska wprowadziła zmianę do uchwały Nr XXI/106/92 poprzez dodanie tiret czternaste i piętnaste w brzmieniu: „– częściom ulicy Ligonía na ulicę Małą i na ulicę Trójkątną, – części ulicy Stara Szklarnia na ulicę Gronie”.

Należy stwierdzić iż sformułowania: „częściom ulicy” oraz „części ulicy” są niejasne i nieprecyzyjne, co stanowi naruszenie przepisu art. 2 Konstytucji. Użycie ww. pojęć w przytoczonych przepisach uchwały czyni je nieczytelnymi. Nie można bowiem z ich brzmienia wywieść, którym częściom ulic: Ligonía oraz Starej Szklarni zostanie zmieniona nazwa.

Każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów. Tworzone przepisy powinny być zatem jasne i jednoznaczne. „Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw tak, by ich treść była oczywista i pozwalała na

wyegzekwowanie (wyrok z 21 marca 2001 r., sygn. K 24/00, OTK ZU nr 3/2001, poz. 51, s. 312). „Stanowienie przepisów niejasnych i wieloznacznych jest naruszeniem Konstytucji. Odwołując się do powyższego, również przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny. Adresat takiego przepisu powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, bądź jakie uprawnienia na mocy tego przepisu mu przysługują. Z kolei organ stosujący przepis musi wiedzieć w jaki sposób go zinterpretować. Przepisy o niedookreślonej (niewystarczająco określonej) lub niezrozumiałej treści należy uznać za sprzeczne z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą poprawnej legislacji (wyroki TK z dnia 17 grudnia 2002 r., U 3/02, oraz z dnia 13 września 2005 r., K 38/04).

W związku z powyższym koniecznym jest stwierdzenie nieważności przepisu § 1 pkt 2 uchwały.

Powyższe przesądza o konieczności stwierdzenia nieważności przepisu § 1 pkt 3-5 uchwały, jako przepisów wynikających z przepisu § 1 pkt 2 uchwały. Zakwestionowanie bowiem wyłącznie przepisów § 1 pkt 2 uchwały doprowadziłoby do zmiany intencji Rady.

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenia nieważności uchwały Nr LXII/770/23 Rady Miejskiej Orzesze z dnia 14 grudnia 2023 r. zmieniająca uchwałę w sprawie: zmiany nazw ulic istniejących oraz ustalenia nazw dla ulic istniejących a dotychczas nie nazwanych – w ww. części, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz